

Motorbådene fik deres egen havn

AF: **ERIK THOMSEN**

Publiceret 03. september 2018 kl. 12:01

Motorbådshavnen set mod udsejlingen ved Kanalvej kort efter ibrugtagningen i 1938. Foto: Odense Bys Museer

I mellemkrigsårene var interessen for sport, herunder også sejlads, stærkt stigende. En overgang var motorbådsfolket en del af Odense Sejlklub, men fra 1928 fik de deres egen forening. Det voksende antal motorbåde øgede trykket på lystbådehavnen i Stige, og derfor ønskede motorbådsklubben sin egen havn til motorbåde tæt på byen. En sådan havn fik Odense Store Bededag den 13. maj 1938, da motorbådshavnen ved Kanalvej nord for Næsbyhoved Skov blev indviet.

Dermed fik motorbådsfolkene et længe næret ønske opfyldt - og det skete kun et års tid efter det politiske magtskifte i byrådet. Formanden for Havne- og Kanaludvalget, socialdemokraten Niels Jørgensen, kaldte det i sin indvielsestale en historisk dag og en god dag for motorbådssporten. Planerne om en motorbådshavn havde været drøftet gennem flere år, men det havde været mere end svært at finde en velegnet plads. Motorbådsklubben blev dog ved at løbe havneudvalget på dørene, da der måtte findes en løsning til det stigende antal motorbåde. Da motorbådsklubben blev dannet, bestod flåden af 20 både, men i 1938 havde man 60-70 både i søen.

Nogle havde deres båd liggende i Stige, fordi ejerne følte sig knyttet til Odense Sejlklub eller Sejlklubben Fjorden, mens andre havde båden liggende længere inde imod byen ved små broer med plads til et par både. Disse anløbsbroer var private og lå ikke altid lige hensigtsmæssigt - hverken for motorbådsejerne eller for havnevæsenet. Derfor var flere projekter til en motorbådshavn på tegnebrættet, da alle nærede et ønske om at få samlet motorbådene på ét sted. Kommunen ville gerne have bådene ud til Stige ved færgestedet. Men bådfolket syntes, at det var for langt væk - især da bådene typisk blev brugt af familier til små udflugter i weekender eller på sommeraftener. Men først i 1936 fandt man en løsning, der tilfredsstillede alle parter, nemlig engen nord for Næsbyhoved Skov. Det var tæt på byen, lå i skønne omgivelser, og der ville være plads til helt op til 100 både. Under forarbejderne blev der lagt vægt på, at området ville kunne udgraves med håndkraft - på den måde havde projektet også et beskæftigelsesaspekt - og man regnede med, at der ville medgå omkring 5.200 arbejdsdage.

I sin indvielsestale takkede formanden for motorbådsklubben, redaktør Fr. Schack, blandt andet kvinderne, som havde skænket klubben et flag, hvilket han mente var meget storsindet, da det jo ikke var nogen hemmelighed, at der - gerne om foråret - udspillede sig "et lille skinsygedrama i de fleste motorbådsejeres hjem", når bådsejerne ofrede mere tid på bådene, end det egentlig sømmede sig for en eksemplarisk ægtemand.

Indsejlingen til motorbådshavnen skete under en jernbetonbro, der var bygget på Kanalvej. Det skjulte havnen, men betød også, at alle både måtte være lave og uden mast - eller at masten kunne lægges ned - men de fleste havde ikke nogen mast, så det gav ikke problemer. Med den nye motorbådshavn blev det samtidig forbudt at have motorbåde liggende i kanalen.

Har læserne spørgsmål om Odenses historie, kan de sendes til odense@fyens.dk - tidligere artikler findes på www.historienshus.dk